

Az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta, hogy a bírósági rendszer lehetővé tesz egy olyan jogorvoslatot, amellyel valamely bizottság elnöke kérheti az Európai Parlament elnöke cselekménye jogellenességének megállapítását, amennyiben ez utóbbi túllépi a számára az eljárási szabályzat által biztosított hatásköröket és ezzel megsérti valamely bizottság elnökének vagy a teljes Parlamentnek a részvételi jogát.

Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-194/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra The Bavarian Lager Co. Ltd, Európai adatvédelmi biztos (EAD) ügyben 2007. november 8-án hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2008. január 24-én benyújtott fellebbezés

(C-28/08. P. sz. ügy)

(2008/C 79/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: C. Docksey és P. Aalto meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: The Bavarian Lager Co. Ltd, Európai adatvédelmi biztos

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság határozatát;
- a Bíróság jogerősen bírálja el a jogvitának a jelen fellebbezés tárgyát képező pontjait; és
- a Bíróság a T-194/04. sz. ügy felperesét kötelezze a Bizottság ezen ügyben, illetve a fellebbezési eljárásban felmerülő költségeinek a viselésére, vagy ha a Bizottság fellebbezésének nem adnak helyt, a Bizottságot a felperes T-194/04. sz. ügyben felmerült költségei felé a viselésére kötelezze.

Jogalapok és fontosabb érvek

E fellebbezés az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréstől szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 4. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésében említett, a magánélet tiszteletben tartására, az adatvédelemre és a vizsgálati tevékenységek védelmére vonatkozó kivételeket érinti.

Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 8. cikkének b) pontja nem alkalmazható az 1049/2001 rendelet hatálya alá tartozó intézmény birtokában lévő dokumentumokban szereplő személyes adatokra. Azonban sem a 45/2001 rendelet, sem az 1049/2001 rendelet egyetlen rendelkezése sem írja elő vagy teszi lehetővé e rendelkezés érvénytelennek tekintését az 1049/2001 rendelet valamely szabályának az érvényesülése céljából. Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy értelmezte, hogy az előírja a közösségi jog valamely rendelkezésének a figyelmen kívül hagyását.

Másodszor az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában a közösségi adatvédelmi jogszabályokra való kifejezett utalás ellenére a dokumentumokban szereplő adatokat az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára kivéve azokat az eseteket, ha fennáll a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a magánszemély becsületének védelme sérelmének a kifejezett veszélye.

A 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett kivételek körét ezekre az esetekre korlátozva az Elsőfokú Bíróság a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontját megszorítóan értelmezte, ami megfosztja e kivétel második részében említett további követelményt („adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagának megfelelően”) a hatékony érvényesülésétől. Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a jogot azáltal, hogy e kivételt úgy korlátozta, hogy kizárta az adatvédelemre vonatkozó közösségi jogot a hatálya alól azokban az esetekben, amikor egy dokumentumban szereplő személyes adathoz való hozzáférést kérelmeznek.

Harmadszor az Elsőfokú Bíróság a „vizsgálatok” védelmére vonatkozó kivételt úgy értelmezte, hogy kétséggé válik az, hogy a Bizottság feladatait még hatékonyan tudja-e ellátni, ha olyan információkra támaszkodik, amelyeket harmadik felektől bizalmas alapon, a bizottsági vizsgálatok elvégzéséhez segítségül kapott.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében említett, vizsgálatokra vonatkozó kivételt úgy értelmezte, hogy a Bizottság nem tudja biztosítani a közösségi jog állítólagos megsértésére vonatkozó vizsgálati folyamán garantált titkosságot és ezt a jövőben sem biztosíthatja.

Végül a Bizottság fellebbezésében kifogásolja a költségekre vonatkozó döntést.

⁽¹⁾ HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

⁽²⁾ HL L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet 102. o.